

ABONAMENTUL:
 Pe un an . . . 29.— Cor.
 Pe jumătate an 14.— "
 Pe 3 luni . . . 7.— "
 Pe o lună . . . 2.40 "
 Pentru România și străinătate:
 Pe un an . . . 40.— franci.
 Telefon
 pentru oraș și interurban
 Nr. 759.

ROMÂNUL

REDACȚIA
 și ADMINISTRȚIA
 Strada Zrinyi Nrul 1/a
 INSERTIUNILE
 se primesc la admnistratle.
 Mulțumite publice și Loș
 deschis costă șirul 20 ft
 Manuscrisurile nu se în
 napolază.

† Colonelul Anchidim Șioldea.

Blaș, 23 Iunie.

Azi, Mercuri, s'au înmormântat, cu mare paradă osemintele pământești ale colonelului *Anchidim Șioldea*, fost comandant de regiment, care a luat parte în războiul actual, dela începutul lui — atât la sud cât și la nord — și a fost grav rănit în 14 Dec. în lupta dela *Tuchow*. De aci a căzut în prisoare rusească; a fost transportat în spitalul din *Tarnow*, iar după ce trupele noastre au reocupat *Tarnowul*, a fost transportat în spitalul de garnizoană din *Budapesta*, unde a murit moarte de erou în 19 a l. c.

Decedatul a fost unul dintre cei mai distinși ofițeri activi, pe cari i-am avut noi Români — și lasă în urmă regrete generale.

Defunctul a fost transportat la *Blaș*, unde a fost astrucat cu mare pompă, pontificând însuș I. P. S. d. mitropolit *Victor*, cu asistența alor 10 preoți gremiali.

Odihnească în pace!

Lăsăm să urmeze cuvântarea funebră a dlui prof. *Al. Ciura*:

Mai mare dragoste decât aceasta nimeni nu are, ca să-și pună cineva sufletul său pentru prietenii săi.

Ioan, XV, 13.

Jalnici ascultători,

Stăm cu toții, cu frunțile plecate, în fața scriului, ce adăposteste rămășițele pământești ale

unui viteaz, care a murit moarte glorioasă pentru patrie.

Nu e cel dintâi și nici cel din urmă, din lungul șir de mucenici ai neamului nostru românesc, cari au pecetluit cu suferințe și cu sângele lor sfânt, credința, ce au juruit-o steagului, cu care au plecat să înfrunte urgia dușmanului cutropitor. Nu e cel dintâiu... căci până să-și închidă ochii defunctul, atâtea zeci și zeci de mii de viteji s'au prăbușit — sub privirea lui chiar — mușcând cu dinții în țărâna șanțurilor, sbătându-se în chinuri, în spasmele morții. El, care a stat de atâteaori în fața morții, a avut ocazie să audă, cum coasa morții îi suieră pe alături și cum camarazi de ai lui „s'au nimicit ca niște sfărmituri de paie pe arie, ce se imprăștie de vânt”, cum zice prorocul. (Dan. 2. 35.) El a văzut mormanele de răniți, a auzit țipetele lor desnădăjduite, în implorarea morții mântuitoare, care întârzia: „Moartea o am chemat să-mi fie tată și putreziunea să-mi fie mamă și soră” (Iov. 17. 14.) El a avut tristul prilej de a repeta cuvintele acestea ale dreptului Iov, în lungile lui suferințe de jumătate an încheiat, cât a pătimit prin spitale, în urma gravei răni, ce a primit-o pe câmpul de luptă din *Tuchow*.

În acest lung șir de mucenici — longus ordo idem petentium — sunt atâtea legiuni de eroi fără nume din țărâtimea noastră; atâtea viteji, cari au murit cu arma în mână pe câmpul de onoare. Sunt apoi un număr mare din intelectualii noștri așa de puțini, oameni crescuți cu mari jertfe de părinții săraci, susținuți cu stipendii și cu prescură românească. — S'au dus și ei, când aveam atâtea lipsă de orice braț muncitor și de orice minte aleasă! Si vin, pe urmă, Români noștri, cari erau ofițeri activi — și mai puțini aceștia — căci din nenorocire, prea puțini oameni de ai noștri se determină pentru serviciu activ în armată, deși analele de-

ștul de viforoase ale războaielor ce le-am avut, păstrează rânduri elogioase pentru „bravii Români”, cari s'au distins prin vitejia lor, dela vechia familie a Huniadeștilor, cari au dat veacului de mijloc pe cel mai strălucit erou al creștinimii împotriva Semi-lunei cutropitoare, — mai apoi pe unul din cei mai populari regi ai patriei noastre —; până la paginile de suferință și de glorie, scrise cu sângele bravilor grănițeri români, pe tot cuprinsul periferiei nordice-estice și sudice a Ardealului și a Banatului; până la fericitul baron Ursu de Margina — și până la voi iubii viteji ai neamului nostru, cari ați oprit, cu piepturile voastre de aramă, invadarea dușmanului pe plaiurile noastre și ați dovedit — cu scump sângele vostru vărsat cu atâtea belșug — că adecă patriotismul cel mai înalt e *compatibil* cu cea mai înflăcărată dragoste pentru neamul românesc, din sinul căruia v'ați ridicat și ați urcat scările de aur, stropite de sânge, ce duc spre Pantheonul nemuririi...

— Toți acești viteji, cari au suferit, s'au luptat și au murit chiar, pentru tron și țară, se ridică din rândul oamenilor de toate zilelele — și posteritatea recunoscătoare trebuie să le păstreze amintirea cu sfințenie, căci sângele lor „pentru voi și mulți” s'a vărsat și se varsă!

Manibus, date lilia, plenis!....

Stăm, jalnici ascultători, în fața osemintelor unui erou, care a luptat aproape jumătate de an, ca apărător al țării — pe câmpul de onoare dela sud și dela nord — și a murit, în urma rănilor primite, după suferințe de alt jumătate de an, pribegind prin spitale, gustând și din pâinea amară a prizonierilor la Ruși.

S'ar părea, că astăzi numărul eroilor s'a împuținat, ca să nu zicem că a dispărut cu totul. Când cetim despre Leonida cu cei trei sute de Spartani ai lui, despre caracterul de fier a lui *Horatius Cocle*, *Muciu Scaevola* — până încoace la vitejii, ce s'au distins în atâtea războaie, ni se pare că cetim niște legende, în cari adevărul este ușor brodat cu firul de aur al basmelor. Și tot ca și basmele, ni se par așa de depărtate acele vremuri, încât îți vine adese să te întrebi fără voie: Cine știe dacă lucrurile aceste s'au întâmplat; și dacă s'au întâmplat aievea

Son t.

*Cucernic plec genunchii 'n fața firei
 Și-mi 'nalț privirea dornică spre zare...
 Așa cum stau în pajiste îmi pare
 Că sunt în templul sacru al iubirei...*

*Atâtea s'au se 'ncheagă 'n depărtare
 Și-atât de dulce-i cântul ciocârliei
 În ceasurile mulcome-a 'nserărei,
 Că sufletu-mi ca dintr'un somn tresare...*

*Voi, cari-ați plâns cu gloata dimpreună
 Voi, cei lipsiți de clipe mari senine,
 Veniți în templu 'n serile cu lună,*

*Căci din altarul larg, plin de bucurie
 Vi s'a 'mpărți și vouă-o vorbă bună...
 — Acei ce cred, să vină să se 'nchine...*

Livla Rebreanu.

In tranșee.

O noapte fără lună, senină, instelată. Ieșim din satul cufundat în somn și întunec, suim pe o coastă, coborim într'o câmpie. Suntem la câțiva kilometri de front. Din câmpie răsună larg, difuz, neîncetat împușcături din ce în ce mai depărtate. Din când în când rachete străpung cerul și luminează viu noaptea: mai albe cele germane, mai lungi cele franceze. După o bucată de drum, luăm pe o potecă laterală ce se infundă în pământ. Francezii o numesc *boyan*. O nesfârșită galerie strâmtă, adâncă de doi metri, în zig-zag, cu nenumărate coliburi, perfect ascunsă dușmanului, invulnerabilă.

Toate tranșeele franceze de prima și a doua linie, sunt deservite de o rețea foarte întinsă de galerii de acestea, cari permit trupelor să se transporte fără să se descopere, dela pozițiunile apărute, așezate îndărăt, până la câțiva metri de inamic. Pe un front de 50 klm. se calculează că sunt cel puțin 300 klm. de galerii și comunicațiuni acoperite.

Nu e plăcut de loc să te plimbi prin aceste galerii întunecoase: noroiul se sue până la glesne, lipicios, lunecos; la fiecare moment ești silit, ca să nu cazi, să te razemi cu mâinile de pereții plini de noroi ai galeriei, unde două persoane nu pot merge alături. Elementul dominant în tranșee, mai cu seamă în zilele acestea

umede de primăvară, în care la fiecare oră toarnă câte o ploaie, este tot ce se poate inchipui mai nesuferit și mai ignobil pe lume: noroiul. Bieții soldați au fost nevoiți să se obișnuiască cu noroiul, cum, în alte campanii, se obișnuiesc cu gerul, cu căldura, cu vântul.

Drumul în galerie pare nesfârșit. În fine ajungem la o mică colibă vârită în pământ, de unde iese o rază galbenă de lumină. Batem la ușe. Ofițerul, care se culcase, se scoală și vine cu noi. Încă multe cotituri în fundul infamului coridor și în sfârșit, ieșim în tranșeele de a doua linie, mari, adânci, cu trepte către inamic, de pe cari soldații se uită și trag pe niște ferestru. La ferestru nu e nimeni. Soldații, culcați în niște scobituri de pământ, dorm pe pae. Foarte puțini sunt deștepți și, la lumina unei lumânări, privesc încemeniți la noi.

O galerie scurtă și iată-ne în prima linie. Umblăm în vârful picioarelor, fără să vorbim. Tăcerea este adâncă, tăiată numai de împușcături rare, dar neîncetate, și de câte un bubuit depărtat de tun. Trece uneori prin aer, ca un fier, șueratul unui glonț, care nu lovește pe nimeni, căci toți sunt la adăpost. Soldații în picioare pe trepte, cu fața către inamic, acoperiți cu pânzele corturilor, păzesc foarte atenți și nemișcați la ferestruie, par niște statui înainte de augurare.

pentru ce nu mai sunt și azi eroi? Ce s'a ales din această minunată speță de oameni?

Intrebarea își află răspunsul în crâncenul războiu, ce decurge chiar acum, cu atâta vehemență, incendiind cu flăcările sale uriașe aproape întreg continentul nostru.

Știrile cetite prin ziare, povestirile martorilor oculari înapoiți de pe câmpul de luptă, ne conving pe deplin, că neamul vitejilor nu s'a stins, și că războiul actual a scos la iveală încă mai mulți eroi, decât aceia, de cari pomenește anticitatea, pe cari îi propunem elevilor în școală, ca pilde de urmat.

Sunt eroi și astăzi și neamul nostru alături de ceilalți camarazi de arme de altă naționalitate, a dat și în războiul de față probe, că sângele apă nu se face și că știe să întimpe cu același sânge rece moartea și primejdiile de tot soiul, când e vorba să-și dovedească credința față de tron și patrie, ca și strămoșii săi.

Avem și noi eroii noștri, cari au suferit și au murit, pentru ca familiile lor și ale noastre să poată trăi în liniște și inamicul să nu invadeze peste granițele țării.

Eroii și-au făcut datoria; rămâne să ne-o facem și noi: păstrându-le amintirea cu sfîntenie.

Să ne oprim deci, pe câteva clipe, în fața acestui sicriu, și să ne dăm seama de comoara ce e ascunsă într'insul; comoară pe care o pierdem, pentru moment, deși ea va învia în curând, ca pasărea Phoenix, din propria ei cenușe și va străluci deapuri în Cartea de aur a patriei noastre și în paginile conștiente ale istoriografiei românești.

— Colonelul *Anchedim Șioldea*, mort în vârstă de 57 ani, în urma rănilor grave, primite pe câmpul de luptă dela *Tuchow* — în jurul Tarnowului — e odrașlă de *grănițer*, fiul preotului nostru din Mititei, comitatul Bistrița-Năsăud. Studiile liceale le-a făcut în Năsăud, unde a luat și bacalaureatul. Dedicându-se apoi carierei militare, a urmat la Ludoviceul din Budapesta, deodată cu Ioan Telea, elev al Blajului, astăzi major în Cluj. A servit la honvezime 35 ani în Bistrița, Ibașfalău, unde s'a căsătorit cu Elena, fiica protopopului Ștefan Câmpian. A mai servit în Sibiu, Kézdivásárhely, Seghedin, Giula, Verșet, Kecskemét, iar mai pe urmă în Budapesta, unde trece cu succes laudabil examenul pentru statul major. Vâltoarea războiului îl află acolo, îl ridică la rangul de colonel, pornindu-l apoi — în calitate de șef de regiment, spre terenul de luptă în Serbia. Aici, după strapații, după zile grele petrecute, alăturarea de soldații de rând, în șanțurile de pe „Insula Țiganilor” s'a înapoiat bolnav, în luna Octomvrie a anului trecut, și după o recreiere de câteva săptămâni, pleacă în calitate de comandant al regimentului 301 din Seghedin, pe câmpul de luptă din nord.

Aici a luptat peste trei luni, împotriva puhoiului cutropitor al Rușilor, cari chiar atunci făceau cele

mai uriașe eforturi, pentru a rupe frontul nostru dela nord și a trece peste bariera naturală a Carpaților. Unde e condeiul care să poată descrie, unde e graiul de arhanghel care să poată povesti luptele îndârjite, eforturile supraomenești, pe cari le-au desfășurat trupele noastre, ținând piept cu un dușman mult mai numeros și luptându-se și cu mizeriile naturii, prin zăpadă nesfârșită și răceală grozavă, ce secera zilnic atâtea victime?

Colonelul *Anchedim Șioldea* le-a suportat, ca un bun soldat și ca o odrașlă de grănițer ce era, până în ziua de 14 Decemvrie, când a fost grav rănit, pe câmpul de luptă dela *Tuchow*. Trupele noastre fiind în retragere, față de numărul copleșitor al Rușilor, el a rămas pe câmpul de luptă, alături de morți și alții grav răniți. A fost ridicat și transportat cu automobilul în spitalul din Tarnow, pe atunci în posesiunea Rușilor. Familia lui, pe lângă toate scrisorile și cercetările ce a făcut, abia în 8 Aprilie a primit o scrisoare, pe care el numai o iscălise, căci scrisul era al unui medic rus. În altă scrisoare a lui, — cu datul de 31 Ianuarie, dar primită *după* aceea din 8 Aprilie — defunctul aminteste, că e bine îngrijit de un medic basarabean român și de unul polon, precum și de doamnele din societatea înaltă a Rusiei dela „Crucea Roșie”.

Cu toată buna îngrijirea ce a avut-o însă, întremarea lui progresa foarte greu; rana era mortală. În Maiu, când trupele noastre au reocupat Tarnowul, Rușii au luat cu sine pe toți răniții, evacuând orașul. Pe colonelul Șioldea nu l'au luat cu ei, căci avea fierbințeli mari, și starea lui sanitară era de așa, încât n'ar fi putut suporta greutatea transportării. Pe timpul cât trupele noastre au bombardat Tarnowul, a fost așezat cu patul în pivnița spitalului, iar la evacuare, a fost lăsat în grija unei ordonanțe a unui alt ofițer de al nostru, care a murit ca prizonier la Ruși. La despărțire, medicii spitalului și doamnele din societatea „Crucea roșii” rusești și-au luat adio dela el, felicitându-l, că are să-și revadă patria și pe ai lui, mai curând, de cum ar fi crezut.

Așa s'a și întâmplat, deși revederea a fost de scurtă durată, și plină de suferințele sfârșitului. După ce trupele noastre au intrat în Tarnow, a fost trecut, mai târziu, la spitalul de garnizoană din Budapesta, unde soția sa iubitoare Elena a grăbit să-i aline suferințele, până în clipele din urmă, îngrijindu-l și gătindu-i mâncările, cari le dorea. Era slăbit; astma de care suferia i se agrava prin răceala din Octomvrie de pe câmpul de luptă din sud; rana nu i se putea vindeca, deoarece osul zdrobit de șrapnel trebuia să fie înlăturat prin operație. Și așa a murit, moarte de erou, la două zile după operație, Sâmbătă în 19 a lunii curente.

Iată, triști ascultători, în câteva linii de creion, viața și moartea glorioasă a colonelului *Anchedim Șioldea*, a cărui amintire ne va fi cu atât mai prețioasă, cu cât defunctul a fost un soldat adevă-

rat, decorat mai de multe ori, ridicându-se la treptele cele mai înalte ale ierarhiei militare. Ridicarea lui în înaltele gradățuni militare n'a alterat întru nimic caracterul lui de bun creștin, căci s'a împărțit cu ss. Taine în ambele rânduri când a plecat pe câmpul de luptă și în aceeași vreme de bun Român, descendent al bravilor grănițeri de pe valea Rodnei. S'a afirmat pretutindeni ca Român; și-a păstrat cu sfîntenie numele lui specific românesc.

Să ne reținem lacrimile, jalnici ascultători în fața osemintelor unui erou. Mormintele de eroi nu sunt prilej de lacrimi inutile — ci de *înălțare sufletească*. Ei, chiar prin faptul, că se ridică dintr-o omenie de rând, trebuiesc venerați și preamăriți, ca numele lor să strălucească, pentru generațiile de acum și pentru cele ce vor să vină ca pildă de energie, cum se cuvine unei odrașle de preot al nostru, crescut în frica Domnului, ca isvoare răcoritoare de apă vie, din care să ne adăpăm și să ne întărim în zilele de restriște.

„Istoria unui popor — zice Carlyle — nu e decât biografia oamenilor lui mari”.

Noi stăm astăzi la groapa unui *astfel* de om, a cărui viață și moarte de viteaz, va alcătui la vremea sa, o pagină luminoasă din istoria neamului românesc.

Să petrecem la groapă, cu reverință, osemintele lui, să-i păstrăm amintirea cu sfîntenie, cum se cuvine unui viteaz, care a pecetluit cu sângele, dragostea lui pentru țară și pentru neam.

Treci dar, gloriosul nostru defunct, peste limita strămtă a vieții pământene — unde nu avem cetate statornică — și ia-ți drumul spre plaiul nemuririi implorând binecuvântarea din urmă a I. P. arhieret, pentru această cale veșnică. Imbrățișează încă odată pe iubita ta soție Elena, care te-a îngrijit și pe patul tău de suferințe îndelungată; imbrățișează pe frații tăi Valer, Vasile și Ioan și pe cele două surori ale tale Victoria și Ludovica, trimite prin rostul meu — cel din urmă salut scumpelor tale rude și prieteni și tuturor, cari ți-au dat această, cea din urmă cinste.

Spune-le, să nu plângă și mângăie-i cu gralul tău de erou, care a golit până în fund paharul suferinței: „Nu plângeți, căci plânsul e numai un semn al neputinței. Sângele nostru a curs în șiroaie multe, dar el nu a curs în zadar. Pe urmele lui va răsări o nouă viață; un viitor mai bun și mai fericit pentru voi toți, cari trăiți azi — în aceste zile de grea încercare — sub povara atâtor greutăți; și ați luat parte pe câmpul de luptă și numai sufletește, căci abia cred să fie vre-unul dintre voi, care să nu aibă acolo un fiu sau un frate, sau pe altcineva strâns legat de inima lui. Încă odată: nu plângeți! Noi ne-am făcut datoria până în sfârșit, și am închis ochii cu gândul mângăietor, că noi n'am murit în zadar, ci sângele nostru va aduce roade îmbelșugate! Dumnezeu cu voi!”

Așa ne-ar glăsu defunctul, dacă morților li s'ar îngădui să mai grăiască și după ce sărutul Mortii le-a atins fruntea.

Ei însă tac. Cu cât cineva e mai bogat în fapte, cu atât e mai tăcut și mai modest. Și morții sunt cei mai bogați, sub acest raport, căci bilanțul acțiunilor lor pământene e încheiat irevocabil.

Ei tac; dar crucile dela mormintele lor sunt cu atât mai grăitoare, evocându-ne toată viața, ce se odihnește acolo, sub gliile reci.

Toate mormintele au graiul lor deosebit de mângăietor, dar mormintele *eroilor* sunt cele mai grăitoare. Ele împrăstie și în generațiile de mai târziu toată căldura, tot entuziasmul și toate ideile mărețe, ce au frământat pe cei ce dorm sub ele.

Ele asigură cultul oamenilor mari, din generație în generație, sfidând moartea, din înălțimea lor de nemurire, după cuvântul proorocului: „Unde este biruința ta, Moarte?” (Osia 13. 14.)

Ele alcătuiesc scara de aur, ce ne ridică din noroiul patimilor pământene spre zările curate ale altei vieți, cu alte idealuri.

Așa este și mormântul, ce se deschide astăzi, căci viața ce o va înghiți nu se aseamănă nici de cum „corăbiei care trece prin valurile apei, după a cărei trecere nu se află urmă, nici calea umblării ei prin valuri” (Int. Sol. 5. 10), ci moartea dreptilor — cum zice sfântul Bernard — e „sfârșitul ostenelelor, coroana învingerii, poarta vieții”.

Odihnește în pace, erou, odihnește în pace, căci luptă bună ai luptat, credința ai păzit și cununa neperitoare a biruinței te așteaptă! Amin.

Mă sui pe trepte, una din statui se dă la o parte și mă lasă să mă uit pe ferestruie. Nu se vede nimic. O bucată din noapte, în care încet se deslușește un peisagiu. De abia se disting rețelele apropiate. Din liniile inamice nimic nu se vede, nici chiar la lumina intensă a rachetelor ce se înalță frământând din amândouă părțile, și întunecă stelele. De abia din când în când se zărește câte o limbă de foc, o flăcără repede care se naște și moare: sunt puștile germane cari trag.

Tranșeele adversarilor sunt de regulă departe de vre-o sută de metri unele de altele. Ceeace e mai impresionant, în acest război fără precedent, este aparenta lipsă absolută a dușmanului. Am pus ochiul la multe ferestruie și m'am uitat lungi clipe afară până când tovarășii mei mă trăgeau îndărăt, de prudentă. Înaintea mea era pustiu. O rețea foarte aproape, un loc deșert, o altă rețea mai departe, a inamicului, dincolo o ușoară brazdă de pământ și apoi nimic. Mii de soldați veghiază, mii de arme stau țintite, la cea mai ușoară șoaptă purtată de vânt, la singura iveală deasupra tranșeei a vârfului unui periscop, una, două, zece împușcături isbucnesc deodată. Și totuși nimic viu nu se vede. Singurătatea nemărginită care mișună de ochi ascunși ce stau țintiți, armată îngrozitoare cu toate uneltele morții, e unul din lucrurile cele mai stranii, mai noi, mai impresionante ce am văzut. Și este caracteristica cea mai profundă și mai de neuitat a acestui război.

Am fost într'o tranșee avansată, care e poate

ultima înspre dușman, construită de Francezi. O fabrică de bere cu ziduri puternice a fost transformată în fort.

Zidurile externe găurite peste tot, constituiesc prima tranșee. Mai încolo, la depărtare numai de opt metri, sunt tranșeele inamice. În această tranșee, strămtă, întunecoasă, înțesată de arme, nu se vorbește niciodată, se ține răsuflarea. Este mai solemn decât într'o biserică. Mă pui la o ferestruie și mă uit. Un mic spațiu cu iarbă, un relief de pământ mai încolo; deasupra doi saci de pământ alb și albastru, foarte vizibili. Acolo sunt Germanii, de sigur într'o încordare tot așa de intensă și tot așa de puternic armați. Nimic nu se vede, nimic nu se știe. Lucrul pare absurd, de necrezut, cu neputință. Întreb punând buzele la urechia unui soldat de pază la ferestruie, dacă a văzut astăzi vr'un German.

- Nu, domnule.
- Dar zilele trecute?
- Niciodată nici unul.
- De câtă vreme stai aici?
- Dela 1 Februarie.

În atâtea zile, la opt metri depărtare, cu toate puterile încordate ca să vadă, sentinela asta nu a zărit nici un dușman.

„Corr. dela Sera”.

Situația internă a Rusiei desnădăjduită.

Paralel cu înfrângerea armatelor rusești în Galiția, care a culminat în reocuparea Lembergului de către trupele noastre aliate, pătrund în publicitate tot mai multe vești despre demoralizarea tot mai mare a armatei rusești, care explică în bună parte eșecul Rușilor din ultimul timp.

Cu toate măsurile de reprimare luate de forurile militare și administrative rusești, mișcarea revoluționară în Rusia pare a se manifesta tot mai pe față făcând ravagii și în șirele armatei combatante.

Iată de pildă ce a povestit la București d. Ștefănescu, directorul general al „Regiei monopolurilor statului”, care s'a reîntors zilele trecute din Rusia, după ce a predat acolo o cantitate mai mare de tutun românesc:

— În Rusia — a spus d. Ștefănescu — se petrec lucruri foarte grave. Autoritățile nu sunt în stare să înfrâneze mișcarea socialisto-revoluționară și ea se întinde nesupărată peste întreaga împărăție.

Ceeace e mai îngrijitor e, că *spiritul revoluționar a pătruns și în armată*. Sunt indicii, că la cele mai multe atentate revoluționare, îndreptate împotriva transporturilor militare, au luat parte soldați în activitate și în multe locuri și ofițeri.

Cât timp am stat în Rusia — și n'am stat tocmai mult — *au avut loc peste douăzeci de atentate de acest fel*.

Un tren militar, plin cu muniții de războiu și care era destinat frontului galițian, a fost zvârlit în aer de o mașină infernală, pusă nu se știe cum sub roțile vagoanelor.

Am asistat la această scenă, pe care n'o s'o uit câte zile voiu avea.

Un alt document tot atât de elocvent este următorul, pe care îl extragem dintr'o corespondență telegrafică publicată de ziarele bucureștene:

Marele duce Nicolae voind să facă inspecție a magaziiilor de provizii de lângă Varșovia, intenționa rusă le-a dat foc cu o zi înainte de inspecție.

În urmă s'a stabilit că în aceste magazine trebuiau să fie aprovizionări în sumă de 10 milioane ruble, dar după cercetările făcute nu se aflau nici pentru un milion de ruble.

În urma cercetărilor făcute și din ordinul marelui duce Nicolae *au fost imediat arestați 250 ofițeri superiori de intențență*.

Din cauza acestor colosale fraude, *numeroasele trupe concentrate în jurul Varșoviei suferă de foame*.

Un ziarist din Kiew, care a publicat câteva amănunte asupra acestor fraude, a fost arestat și condamnat la o amendă de 3000 ruble.

Aceste două fapte, cari n'au nevoie de un comentariu deosebit, ne dau prețioase indicii despre situația precară din interiorul imperiului rusesc. Ele ne evocă în același timp în memorie dezastrul Rușilor din 1904 în războiul lor cu Japonia, care a fost precedat de aceleași întâmplări nenorocite.

Ge se face în România?

Cetim în „L'Indépendance Roumaine”, oficiosul guvernului român:

Sgomotele de stradă, manifestațiile tumultuoase și inoportune în vremuri de gravitate excepțională, în cari trăim, au adesea ecou în străinătate — și străinătatea are ochii ațintiți asupra noastră. Pressa străină le înregistrează regulat, și vede în aceste știri o călăuză sigură pentru stabilirea atitudinii României.

Nimic mai fals. România nu-i și nu va fi niciodată acea mână de manifestanți sgomotoși cari strigă pe toate drumurile: „Trăiască războiul!” sau „Jos războiul!”. Acei cari văd țara în aceste mișcări sgomotoase de stradă se înșală. România nu-i acolo.

Sgomotele străzii sunt ecoul slab al loviturilor gigantice de peste frontierele noastre, spuma patimilor aruncate pe țărnițele noastre; aceasta nu-i opinia publică, sentimentul poporului român care se manifestă.

Nu trebuie să căutăm România în astfel de agitații: ea în întregime este la lucru.

Serioasă, calmă, cumpănită, fără tumult, deșert sau păgubitor, țara întrebunțează bine timpul de pace, de care se bucură acum în mijlocul conflagrației europene. Țara își face munca roinică și e pregătită pentru orice eventualitate.

Ea își prepară forțele c'o grijă meticuloasă, pentru a nu fi surprinsă; și așteaptă fără nerăbdare, având încredere în acei cari duc greaua sarcină a răspunderilor.

România trebuie căutată printre acei cari au grija momentului de față; patriotismul lor luminat le-a fixat linia de conduită, precisă; ei rezistă impasibili solicitărilor, rugămintilor, ca și atitudinilor agresive; ascultă vorbele confuze cu atenție, dar nu se grăbesc, fiindcă altfel s'ar putea compromite planul lor, îndelung chibzuit; sunt îngrijorați de însemnătatea sarcinii lor, dar au planuri ferme și decise. Aici e România. Nu-i aiurea, și nici nu poate fi.

Străinătatea, dacă va lua agitațiile de stradă din România drept ecoul fidel al opiniei publice, s'ar înșela grozav.

România nu se agită; ea lucrează și veghează.

Semne îmbucurătoare în politica României.

Opoziția exprimă încredere în politica dlui Brătianu.

După o liniște internă de câteva luni se pare, în ultimele zile, că turburări intense puse la cale de „Acțiunea Națională”, cu sprijinul partidelor de opoziție, va provoca un complex dezacord între guvern și țară și va da naștere la frământări în politica internă. Au intervenit însă, în acest timp, câteva convorbiri între d. Brătianu și șefii opoziției, cu privire la noile propuneri făcute de domnul Sassonow.

Nu este locul — scriu ziarele din România — să precizăm până unde au ajuns tratativele diplomatice și pe baza căror puncte s'a încheiat noul acord între guvernul dlui Brătianu și ceilalți factori ai opoziției. Fapt este că membrii „Acțiunii Naționale”, luând act de noile comunicări făcute de d. I. Brătianu, au renunțat la proiectata campanie împotriva guvernului și au statornicit, poate pentru totdeauna, un deplin acord asupra politicii externe. „Acțiunea Națională” trebuia însă să dea comunicatul anunțat. Ieri l-am cetit cu toții. Nu mai era însă vorba de răsturnarea guvernului în acel comunicat.

Inregistrăm cu satisfacție acordul între partide și nu ne putem ascunde bucuria de a constata încă odată cât de multă dreptate am avut sprijinind în ultimul timp acțiunea guvernului dlui Brătianu.

Astăzi și partidele de opoziție ca și „Acțiunea Națională” au căzut de acord, s'au reunit în jurul dlui Brătianu acordându-i din nou întreaga încredere și au renunțat definitiv asupra unei propagande de răsturnare, care astăzi se dovedește a fi inutilă.

„Acțiunea Națională” va continua, poate, să dea comunicate; ele vor avea însă paloarea co-

municatului de ieri; în ele se vor spune cuvinte frumoase, se va face apel la unirea tuturor Românilor și se vor întări conștiințele. Nu vom mai auzi însă accente violente împotriva guvernului și nici campanii de răsturnare nu vor mai avea loc.

Un deplin acord îmbucurător strânge astăzi pe toți politicienii noștri, iar țara primește cu bucurie noul pact încheiat între factorii răspunzători. Mai mult ca oricând astăzi avem nevoie de unire și bărbații noștri politici au înțeles, cam târziu nu e vorba, că d. Brătianu e tot atât de patriot ca și oricare din noi.

Dar, d. Brătianu a putut veni cu precizuni asupra tratativilor diplomatice în curs și comunicările primului ministru au fost de așa natură că au înlăturat orice neînțelegeri și au consolidat încrederea de care trebuie să se bucure. Va urma deci o nouă perioadă de liniște în politica internă și țara nu va avea decât să câștige.

În cercurile politice se vorbea aseară cu stăruință că una din cauzele pentru cari d. Brătianu a obținut potolirea acțiunii naționale sunt și raporturile ce s'au primit în ultimele zile cu privire la grava situație internă din Rusia.

Se pare că mișcarea revoluționară din imperiul țarului tinde să se generalizeze. Demisia ministrului de interne a fost provocată de neputința înăbușirii mișcărilor acestora. Exploziunile dela uzinele Putiloff, despre cari s'a vorbit mult sunt efectele aceleiași mișcări revoluționare. Se pare că Rusia trece printr'unul din cele mai grave ceasuri ale istoriei ei.

Alt motiv care a îndemnat opoziția să renunțe la campania contra guvernului român — e tinuta dubioasă a Bulgariei.

Atitudinea Bulgariei — de care, în timpul din urmă, s'a spus cu insistență, că e legată de acțiunea României — devine, din zi în zi, un punct de neliniște pentru toate cercurile politice. Teată lumea se întreba: ce face Bulgaria.

Se știa că puterile împătritei-înțelegeri au făcut guvernului bulgar propuneri precise.

D. Radoslavoff a răspuns la nota împătritei înțelegeri, cu următoarele două întrebări:

1. Există un consimțământ formal al statelor balcanice din teritoriile cărora se făgăduiește Bulgariei compensații, că ele primesc ca aceasta să intre în războiu cu asemenea sacrificii din parte te?

2. Cari sunt garanțiile ce se dau Bulgariei că teritoriile făgăduite vor putea intra cu siguranță în stăpânirea ei?

La această întrebare, guvernul bulgar adaogă că o singură garanție ar fi acceptabilă: ocuparea imediată a teritoriilor recunoscute de împătrita-înțeleperei ca drepturi legitime ale Bulgariei.

Răspunsul acesta n'a mulțumit puterile aliate fiindcă cesiunea efectivă a teritoriilor pretinse de Bulgaria nu s'ar putea face decât după sfârșitul războiului când se va putea ști de ce alte teritorii dispune înțelegerea pentru a răsplăti statele ce trebuiesc depozitate în folosul Bulgariei.

Indărătnicia cu care Serbia refuză orice discuție de cesiune a Macedoniei e explicată de „L'Indépendance Roumaine”, într'un chip cu totul interesant, pentru că el privește o stare de lucruri cari interesează și România.

Iată ce spune oficiosul guvernului român cu privire la refuzul Serbiei de a trata cedarea Macedoniei

„Aspirațiunile bulgare întinzându-se de altfel mai ales asupra Macedoniei, actualmente sârbească, ar fi dificil să se admită că puterile împătritei înțelegeri ar avea facultatea să forțeze pe Sârbi la cesiunea zonei necontestate a Macedoniei, într'un moment când speranțele sârbești asupra posesunii Bosniei și Herțegovinei, încep să se imprăștiie pe măsură ce armatele rusești evacuează Galiția”.

După cum se vede, situația nu e așa de clară cum s'ar fi bănuț în primul moment.

Suntem informați de asemenea — scriu ziarele din România — că tratativele guvernului român sunt influențate de aceste știri ce vin din Sofia și că în acordul evident al partidelor din România a intrat în mare măsură chestia bulgară.

Războiul.

Telegrame oficiale.

Biroul telegrafic ungar ne trimite spre publicare următoarele telegrame oficiale:

Budapesta, 24 Iunie. — Se comunică dela cartierul general:

Pe frontul rus: Situația generală în Galiția e neschimbată. Spre est și nordost dela Lemberg sunt în curs lupte cu puternice ariergarde rusești. Pe frontul cursului superior al Nistrului, am ocupat localitățile Mikolajow și Zydacow. Spre sud dela Zydacow, în josul râului, în lupte violente trupele aliate în mai multe puncte au trecut pe malul nordic al Nistrului. În regiunea dintre Vistula și San inamicul continuă a se retrage spre nord dela Vistula. Am respins ariergardele rusești peste San. Trupele noastre au ocupat localitățile Ostrowietz și Sandomiers.

Pe frontul italian: La frontiera Carintiei, am respins un puternic atac al trupelor italiene dat contra noastră la Pahl. De altfel la această frontieră ca și la frontiera Tirolului s'au dat numai dueluri de artilerie. În regiunea Carnei e liniște. Pe frontul Isonzoului s'au dat violente dueluri de artilerie. Atacurile italiene date împotriva pozițiilor noastre de lângă Gradisca și Monfalcone au eșuat.

Berlin, 24 Iunie. — Se comunică dela marele cartier general:

Pe frontul occidental: Pe coasta ostică a înălțimei Loreto am isgonit pe inamic din o parte a tranșelor pe cari ni le luaseră câteva zile înainte. Luptele ce se dau spre sud dela Souchez au un curs favorabil pentru noi. Pozițiile noastre din Labirynth, spre sud dela Neuville, le-am menținut într-o luptă tenace la piept față de un puternic atac nocturn inamic. Pe înălțimile dela Meuse s'au dat ciocniri violente; am mai capturat 150 Francezi. În cursul a două atacuri eșuate inamicul a suferit pierderi grave. Am respins tentativa de atac împotriva înălțimei ce ocupasem lângă Beau de Sapt. Numărul prizonierilor s'a înmulțit cu 50.

Pe frontul oriental: În atacul pe care l'am respins spre nordost dela Kürschany, am capturat peste 100 Ruși. Un atac german dat pe frontul Amulewului a rezultat luarea satului Kopacyska. În Polonia am respins câteva atacuri inamice date spre sud dela Vistula.

Pe frontul sudoriental: Armata lui Linsingen a trecut Nistrul și Zurawno și e în luptă cu inamicul pe malul nordic între Haliți ocupat de inamic. În legătură cu această operațiune, am continuat urmărirea până la regiunea situată spre est dela Lemberg și Zolkiew. Dela Zurawno până la punctul Ulanow dela San nu se înregistrează nici un eveniment important. În unghiul San--Vistula, Rușii s'au retras îndărătul sectorului Sanului. Pe malul vestic al Vistulei, spre sud dela Ibra ei au trecut spre nord.

In Tirol și Trentin.

Roma. — Comunicat oficial din 17 st. n.: Progresele noastre în regiunile Tirol și Trentin sunt caracterizate prin dese și folositoare ciocniri.

În Carniohia duelul de artilerie devine din ce în ce mai violent. Bateriile noastre au distrus mai multe guri de foc ale dușmanului, și au risipit grupuri de lucrători ocupați cu lucrări de întărire, sau coloane de oameni și turme de vite. Deși un vânt puternic a stânjenit observațiunile noastre, am putut constata efectele distrugătoare ale tirului nostru asupra cetății din Malborghetto, unde o lucrare care lega diferite întărituri și așezămintele bateriilor descoperite au suferit serioase stricăciuni.

Ultimele știri pun în lumină întreprinderea desăvârșită în dimineața zilei de 16 Iunie st. n. în regiunea Muntelui Nero, în mijlocul dificultăților celor mai mari din cauza terenului și a unei bombardări violente din partea inamicului.

Ieri d. a., un batalion ungar venind din Plavina Polhe, pe granița de nord-est a Muntenegrului, a dat un atac violent în contra pozițiunii noastre din Zarahrain, dar a fost respins prin un contraatac

Ofensiva noastră procedează într'un mod metodic,

Pe restul frontului și mai ales în regiunea Mărei

Adriatice, au fost acțiuni de artilerie la o mare distanță.

Dernburg în prinsoare engleză.

Berlin. — „Vossische Zeitung” anunță: Englezii l'au făcut prizonier pe secretarul de stat pentru afacerile coloniale ale Germaniei, Dernburg, și l'au dus la Kirkiwal (insulele Orkney), Dernburg după cum se știe a petrecut mai multe luni în Statele-Unite, unde s'a dus pe un vapor neutral ca să facă agitație. El a dezvoltat o activitate importantă în Statele-Unite și agitase mai cu seamă pentru întoarcerea după războiu în Germania a muncitorilor germani emigrați, ca să înlocuiască forțele pierdute pe câmpul de războiu. Terminându-și activitatea și misiunea aceasta, Dernburg, a plecat cu un vapor suedian spre patria sa. Foarte natural că plecarea lui din America a ajuns în publicitate, deși despre mergerea lui în America nu se știuse la timpul său nimic.

Englezii declaraseră că nu vor pune nici o piedecă întoarcerii lui Dernburg în Germania, dar acum totuși l'au făcut prizonier pe secretarul de stat al Germaniei.

Ambasadorul german din Sofia în Berlin.

Berlin. — „Lokalanzeiger” anunță: Ambasadorul german din Sofia, Michaelles a sosit la Berlin. Ambasadorul se va întoarce curând la postul său. Călătoria aceasta a ambasadorului a făcut o necesară situația ce s'a creat prin noile propuneri ce le-a făcut quadrupla antantă Bulgariei și contrapropunerile guvernului bulgar.

Participarea Italiei la acțiunea dela Dardanele.

Genf. — După o știre din Roma e iminentă participarea Italiei la asediarea Dardanelor. După știrea aceasta o flotă italiană compusă din mai multe crucișătoare și alte unități mai mici a plecat din portul dela Tarento spre Tenedos, unde se va alătura flotei anglo-franceze dela Dardanele.

Rușii anunță o nouă ofensivă.

Copenhaga. — *Pressa daneză constată unanim importanța mare a recucerii Lembergului. Știrile din Petrograd anunță, că Rușii vor porni în Iulie o nouă ofensivă, căci puterea militară a Rusiei încă nu e înfrântă și prin Archangelsk se așteaptă sosirea a unui mare transport de muniție.*

Venizelos va intra în acțiune.

Amsterdam. — „Times” anunță din Mytilene: *Venizelos a declarat, că va lua conducerea partidului liberal și cu prilejul deschiderii camerei va face declarații asupra situațiunii externe.*

Chiasso. — „Secolo” scrie că colonia grecească din Roma a primit știri din Atena, că aderenții lui Venizelos vor începe propaganda în interesul războiului aranjând demonstrațiuni publice, adunări populare și dacă va fi necesar chiar și greve. Venizelos s'ar fi decis, să lupte cu cele mai ponderoase mijloace împotriva actualului cabinet și cu prilejul deschiderii camerei va desfășura un program lămurit, pentru ca să respire orice îndoială privitor la necesitatea, că Grecia trebuie să se amestece în războiu de partea quadruplei antante. El se pregătește să rostească în acest înțeles în cameră un discurs de mare importanță politică. Actualmente e liniște în Atena, dar nu e exclus să izbucnească turburări, mai cu seamă de când se știe că starea regelui e excelentă, în ciuda tuturor știrilor contrare ale filogermanilor, cari cred că mai pot pescui și mai departe în pace.

Diverse.

— După o știre din Petrograd marele duce Nicolae-vici a dat ordin, ca populația civilă să părăsească Varsovia.

— În Anglia se sulevează idela creării unui minister pentru flota aeriană, al cărui conducător să fie Winston Churchill.

— *Aliații au dat un atac lângă Sedil Bahr împotriva aripei drepte a Turcilor. Luptele au ținut ziua întreagă și noaptea până după miezul nopții.*

— „Tems” anunță că Grecia reține în serviciu mai departe contingentul 1913 și 1912.

— Ziarul grecesc „Neon Asty” scrie că două vapoare mari au transportat 12 mii soldați din Tenedos la Gallipoli, pentru întărirea trupelor aliate.

— Trupele aliaților au ocupat insula Guni, care se găsește între Chios și țărnul Asiei mici. Garnizoana grecească a fost lăsată pe insulă.

Clipele grele ale Franței.

Paris. — Hervé scrie în „Guerre Sociale” că *Franța trece prin clipele cele mai grele. Retragerea Rușilor, lipsa de muniție la Englezi, renunțarea la ofensiva mare pe frontul francez în primăvară, dar în primul rând nereușita acțiunii de a infometa Germania a desiluzionat amar Franța. Rezistența puternică a puterilor centrale, neașteptată, a răsturnat toți calculii. Trebuie să recurgem la toate mijloacele, pentruca să terminăm războiul. În acest scop în primul rând e necesar ca Rusia să nu mai ezite și să câștige intervenția României prin concesiuni teritoriale, fiind posesiunea Constantinopolului o îndestulătoare compensațiune pentru Rusia. Mai departe ar trebui câștigată cu orice preț intervenția Japoniei. Ar fi trist să gândim, că Anglia de mult ar fi realizat dispozițiile alianței sale cu Japonia, dacă inamicul s'ar găsi pe teritoriu englez și armata engleză ar fi incapabilă să-l respingă singură.*

În statele antante pare că nu se știe că Franța cât de mult dorește să înfrângă militarismul german, fără ca să mai fie necesitățile a purta o a doua campanie de iarnă.

Țarul pe câmpul de luptă.

Petrograd. — *Țarul a plecat în 23 Iunie pe câmpul de războiu.*

Italianii se pregătesc de atac la Isonzo

Budapesta. — *Dela cartierul presei se anunță: În partea sudică a frontului dela Isonzo, Italianii par a desvolta o activitate febrilă. Deocamdată Italianii au deschis o canoadă violentă.*

INFORMAȚIUNI

Arad, 25 Iunie 1915.

Lupta în aer.

Primul aviator care a aruncat bombe asupra Parisului, ofițerul Werner, povestește astfel întâmplările lui în acest sbor. Explorasem pozițiunile trupelor anglo-franceze. Sburasem asupra Parisului, și după ce aruncasem primele bombe, voiam să mă întorc în ținutul acela, am văzut, la 300 de metri deasupra mea, un biplan Bristol, care mă urmărea.

Sburam la 1500 de metri înălțime, și biplanul inamic, având o viteză superioară ne ajunsese ușor. Înceai fără succes să sbor mai sus, dar inamicul se menținea deasupra noastră. Așteptam la fiecare moment bomba care trebuia să cadă asupra noastră. Biplanul se cobora din ce în ce și se apropiase deja la 150 de metri. Aveam sentimentul pe care trebuie să-l aibă o pasăre care vede un șoim aruncându-se asupra sa. Credeam că inamicul vine mai aproape ca să arunce mai cu siguranță bomba. Am scos pistoalele cu repetiție și am început să tragem: pricepusem că englezul n'avea bombe, sau că nu putea să le arunce din partea din față a aparatului, din cauza motorului și a propulsorului.

Senzațiunea pe care am avut-o în momentele cari au urmat, a fost îngrozitoare.

Biplanul se scoborîse și mai aproape, și o luptă cu pistolul începu. Observatorul și conductorul biplanului deschiseră focul, sburând la aceeași înălțime cu noi, despărțit de aparatul nostru de 150 de metri. Evident că nu erau armați decât cu pistoale, și nu îndrăzneau să se apropie mai mult, de teama bombelor noastre. Trecură minute cari păreau ore. Aveam sentimentul că mașina mea nu mai avea putere și că se apropia sfârșitul. A ținut așa o jumătate de oră. Atunci observatorul meu mă atinse pe umăr și-mi arătă un mic Bleriot francez, la 100 de metri deasupra noastră, care se apropia repede în ajutorul Bristolului. Se învârtea făcând târcoale mari și auzeam șuerând gloanțe împrejurul capetelor noastre. Deodată se auziră bubuituri de tun. Scăpați! Ajunsesem lângă trupele noastre și ai noștri bombardau aviatorii inamici!

In memoria regelui Carol. D. G. C. Mărzescu, primarul Iaşului, în dorinţa de a eterniza memoria regelui Carol, a însărcinat pe d. N. A. Bogdan, cunoscutul istoriograf ieşan, să întocmească o lucrare cu caracter istoric care să se refere la progresele realizate de către a doua capitală a ţării sub glorioasa domnie a primului rege. Lucrarea care va fi intitulată „Iaşul şi regele Carol I”, va apare în cursul acestui an.

Ştiri din România. Curtea regală română a luat un doliu de opt zile, cu prilejul morţii marelui Duce Constantin Constantinovici al Rusiei.

— Ministerul de finanţe publică următoarele:

„Speculatorii străini cari au umplut ţara răspândesc tot felul de ştiri neadevărate spre a induce în eroare pe producătorii români şi îi îndeamnă să le asculte propunerile. Intre altele ei răspândesc acum şi ştirea că se va desfiinţa prohibirea exportului lânii. Această ştire este cu totul neadevărată. Fabricile româneşti vor avea trebuinţă de toată lâna care se poate produce în ţară. Nici vorbă nu poate să fie de desfiinţarea prohibirii exportului cât timp fabricile româneşti, vor avea trebuinţă de această materie. În orice caz se prevede că cel puţin 2 ani de aci înainte prohibirea lânii se va menţine, căci fabricile se obligă a cumpăra toată lâna ce li se va propune de orice calitate ar fi ea.

— Din Roma se anunţă: Se află din Salonic că vaporul „Bucureşti” sub pavilion românesc, a descărcat în port vre-o 20 aeroplane şi muniţiuni de război pentru România.

— Din rapoartele pe cari ministerul de domenii le-a primit dela autorităţile judeţene, reiese că *recolta de primăvară este în general foarte satisfăcătoare. Grâul este aproape copt, şi secerişul său va începe peste câteva zile.* Viile sunt de asemenea frumoase şi promet o recoltă abundentă, ca şi celelalte păioase de altfel. Porumbul singur a rămas oarecum în urmă, şi suferă mult din cauza lipsei de ploaie.

— Pentru a asigura succesul descoperirilor arheologice dela Mangalia, unde s'a găsit o parte a vechii urbe Calatis guvernul a dispus cumpărarea terenului unde s'a făcut această descoperire. Pentru acest scop d. profesor N. Pârvan însoţit de d. avocat N. Voinescu a sosit la Mangalia.

— După cât se afirmă, întreaga familie regală, îşi va stabili reşedinţa de vară, la Constanţa.

— D. Titu Maiorescu a plecat la Viena.

Adresarea scrisorilor trimise la Pola. Bud. Tud. e informat că nu numai scrisorile adresate aparţinătorilor marinei de război, ci şi cele trimise celor cari aparţin trupeii de apărare din Pola trebuie adresate: poştei de câmp maritimă din Pola (Pola teneri tábori postahivatal.)

Rezultatul definitiv al alegerilor greceşti. „Agence d'Athènes” anunţă că rezultatul definitiv al alegerilor parlamentare au fost următorul: Au fost aleşi 193 membri ai partidului condus de Venizelos, guvernamentali 91, iar filovenizelişti, cari nu sunt membri ai partidului venizelist 44. Cu venizeliştii au votat Elenii naţionalişti, iar cu guvernamentali, Turcii, Ovreii şi Bulgarii.

Generalul Dewett condamnat la 6 ani închisoare. Generalul Dewett, care aranjase revoluţia din Africa de sud engleză pe motivul, că atacarea Africii germane e o nedreptate, a fost condamnat de tribunalul din Bloemfontein la 6 ani închisoare şi 2000 fonţi sterlingi pe deapsă în bani. Dewett a negat în faţa judecătorului, că ar fi intenţionat să treacă de partea Germanilor şi să le dea ajutor acestora.

Un funcţionar al Academiei Române — erou în armata austro-ungară. Ni se scrie: **Arlon Pescariu**, funcţionar al Academiei Române, fiind cetăţean ungar, a fost chemat cu ordinul de mobilizare din August să se prezinte la regimentul al 50-lea din Alba-Iulia. Fiindcă servise deja anul de voluntar, l'au avansat la rangul de „fänrich”, şi ca atare s'a dus pe câmpul de luptă din Galiţia. Acolo în lupta dela Neu-Sandec, d. Pescariu fiind compania lui în pericol, s'a hotărât să se jertfească împreună cu tot plutonul său scăpând astfel pe ceilalţi. Aşa s'a

şi întâmplat. Atăcând din propria iniţiativă pe Ruşi i-a reţinut până s'a putut rebrage compania întreagă, dar Ruşii observând — ce e drept — târziu apucătura, au înaintat din trei părţi cu forţe mari şi înconjurându-i i-au făcut pe toţi prizonieri. Fapta dlui Pescariu a fost adusă la cunoştinţa soldaţilor şi ţinuta lui bravă laudată după merit. D. Pescariu se află acum prizonier în Siberia. — (Gaz. Tr.)

Rectoratul universităţii din Budapesta anunţă, că înscrierile la universitate pentru semestrul prim al anului şcolar 1915—1916 se încep în 1 Septembrie n. şi durează 12 zile. Cu permisiunea rectorului şi pe temeiul documentelor necesare, înscrierea se poate face până în 14 Octombrie. Taxa semestrală a studenţilor ordinari este de 75 coroane, care se plăteşte îndată la înscriere.

Gospodăria din Nagyiratos a urmaşilor contelui Toma de Nádasdy a dăruit spitalului Crucei Roşii din str. Deák Ferencz, 8 şi jumătate saci de făină pentru fertură. Exprim şi pe această cale mulţumirile cele mai călduroase, atât din partea soc. Crucea Roşie cât şi din partea răniţilor, pentru acest dar maritim. — Văd. Dr. Trailescu, patroana spitalului.

Moartea colonelului A. Şioldea. Din prilejul morţii eroului colonel român A. Şioldea, întristata familie a lansat următorul anunţ funebrel:

Cu inima zdrobită de durere aducem la cunoştinţa tuturor rudeniilor şi cunoscuţilor trecerea la cele eterne a scumpului nostru **Anchidim Şioldea**, colonel ces. r., comandantul regimentului 301 de honvezi, care — luptând cu eroism întâi contra Sârbilor în insula din faţa Belgradului, apoi pe câmpiile Galiţiei, în 14 Decembrie 1914 fiind grav rănit lângă **Tuchov**, — a fost făcut prizonier şi transportat la **Tarnow**. După 5 luni de prinsoare, când oştirile noastre au recupat Tarnowul, a fost trimis în spitalul de honvezi din **Budapesta**, unde în urma unei operaţii, Sâmbătă în 19 Iunie la orele 3 dimineaţa şi-a dat nobilul său suflet în mâinile Creatorului, în vârstă de 57 de ani şi în al 24-lea an al fericitei sale căsătorii.

Rămăşiţele pământeşti ale scumpului decedat vor fi transportate la **Blaj**, unde se vor aşeza spre odihnă veşnică în cripta familiei **Negruiu**, din cimiterul comun, **Mercuri** în 23 Iunie la orele 3. d. a.

Rugaţi-vă pentru odihna sufletului celui ce s'a jertit pentru tron şi patrie!

Blaj, în 21 Iunie 1915.

Elena Şioldea n. **Câmpian**, ca soţie. **Valeriu**, **Vasile** şi **Ioan Şioldea**, **Victoria** m. **Precup** şi **Ludovica** m. **Pop**, ca fraţi şi surori. **Protopop Anton Precup**, preot **Iuliu Pop**, **Rafila**, **Susana** şi **Ludovica Şioldea**, **Clementina** şi căpitan **Vasile Magda**, **Otilia** şi avocat **Dr. Ilariu Holom**, cumnaţi şi cumnate, cu copiii lor. **Ioan F. Negruiu**, ca unchiu cu copiii săi.

Cunoscutul publicist suedez Sven Huedin a lansat „Un cuvânt către poporul român” pe care l'a trimis tuturor publicaţiunilor româneşti din România şi din ţările locuite de Români. Prin acest manifest publicistul suedez face o expunere a situaţiei războiului european.

Din lipsa de spaţiu îl vom da în Nr.-ul viitor al ziarului nostru.

Lucrările podului peste Siret, după cum aflăm din Iaşi, în cari se cuprind şi lucrările pentru consolidarea conductei dela **Timişeşti**, au început şi ele vor costa o sumă de 300,000 lei.

Această lucrare, — împreună cu lucrarea podului de peste **Bahlui** care va costa o atla sumă de vre-o două sute mii lei, — se efectuează de către ministerul lucrărilor publice, în urma cererilor făcute de către d. Gh. Gh. Mărzescu, primarul oraşului Iaşi.

Proces senzaţional. Marti s'a început la tribunalul din **Lugoj** desbaterea procesului de calomnie intentat de directorul filialei austro-ungare din **Lugoj I. Löfner** şi de mai mulţi membri ai direcţiei băncii „**Krassoer**” dlui **Dragutin Milcovici**, fost scurtă vreme director a băncii aflătoare în lichidaţie „**Concordia**” pentru volanta: „**La temniţă cu hoţii de domni!**”, în care acuză pe acuzatori, că prin procedură incorectă, la

lichidarea institutului falit „**Concordia**” l-au păgubit pe autor şi pe deponenţii băncii. S'au ascultat numeroşi martori, aşteptându-se astăzi, în ziua a treia a desbaterii, pronunţarea sentinţei, pe care nu o cunoaştem încă la încheierea foii. (*Drap.*)

Ploaie de decoraţii. Se anunţă din **Niş**: **Monitorul oficial** publică decretul prin care se conferă crucea de comandor al ordinului **Karageorgevici** cu săbii, principelui **George**, generalilor: **Ştefanovici**, **Nişici**, **Jivcovici**, **Iancovici**, **Jurişici**, **Goikovici**, **Boiovici** şi **Rastici**; marea cruce a ordinului **Sf. Sava**: ministrului de război şi colonelului **Boiovici**; numeroase decrete conferă diferite ordine, medalii militare şi pentru bravură unei lungi liste de ofiţeri, subofiţeri şi soldaţi din toate armele.

Pretinse măsurile contra Evreilor la frontiera română. Cetim în „**Viitorul**”, oficiosul guvernului român:

„*Unele ziare au pretins că ministerul de interne ar fi dat ordin să se alunge în interiorul ţării israeliţii cari locuiesc în comunele vecine frontierelor noastre la nord de Moldova.*

Această ştire este inexactă.

Ministerul de interne n'a înţeles nici într'un moment că israeliţii stabiliţi în comunele pe teritoriul cărora sunt puncte de frontieră sau alte comune dealungul frontierei, să fie trimişi în interiorul ţării. Ordinul dat de ministerul de interne nu priveşte decât pe israeliţii supuşi străini în aceste localităţi, şi cari se ocupă cu negoţul cerealelor şi altor mărfuri şi susceptibili să comită acte vătămătoare intereselor populaţiunii sau a ţării.

Populaţiunea israelită pasnică, care locuieşte în localităţile dela frontieră nu e deci obiectul nici unei vexaţiuni cum au pretins unele ziare de rea credinţă.

Italianii despre soldaţii austro-ungari. **Correspondentul** de război al lui „**Corriere della Sera**” scrie: **Prizonierii austro-ungari**, pe cari îi avem sunt cu toţi oameni voinici, pe cari după ochi vezi că sunt viteji şi au experienţă în ale războiului. Ei nu s'au predat, decât după ce n'au mai avut muniţiuni. Într'o luptă, pe un teren mai înalt, şapte din ei au rezistat unui detaşament mai mare de alpini, şi nu şi-au depus armele decât după ce au tras ultimele cartuşe asupra duşmanului.

Starea de asediu la Moscova. „**Berliner Zeitung**” află din **Petrograd**, pe cale indirectă, că **Moscova**, în urma ultimelor turburări, se află de fapt în stare de asediu. Un ordin al comandantului suprem interzice locuitorilor de a ieşi seara pe străzi. Convorbirile telefonice particulare au fost interzise. În greva muncitorilor sunt cuprinse jumătate din fabricile dela **Moscova**. Ziarele din **Moscova** publică un apel către locuitori, îndemnându-i să păstreze ordinea. La **Şarkov**, **Odessa** şi **Tiflis** s'au operat numeroase arestări. Membrii consiliului municipal din **Moscova** au ţinut o şedinţă extraordinară. Un membru al **Dumei** a ţinut un discurs, arătând că în momentul de faţă e posibil să existe oarecari îndoieli cu privire la rezultatul războiului. Cu toate acestea nu trebuie să pierdem speranţa. Înainte de toate trebuie să cerem ca **Duma** să fie imediat convocată.

Redactor responsabil: **Constantin Savu.**

Mulţămită publică.

Tuturor acelor, cari au participat la înmormântarea preaiubitului şi neuitatului nostru unchiu;

GEORGE ŢIERAN,

preot gr. cat. în retragere şi oficiant sup. la poştă şi telegraf în **Budapesta**,

mai cu seamă coloniei române din capitală, care s'a prezentat aproape în număr complet, precum şi numeroşilor prietini şi cunoscuţi, cari ne-au mângălat şi condolat cu această tristă ocazie, le exprimăm pe această cale mulţămitele noastre cele mai sincere. **Bunul Dumnezeu să le răsplătească!**

Budapesta, 23 Iunie 1915.

Alexandru Precup,

oficiant sup. la poştă şi tele. raf.

Dr. MUNK BÉLA

medic șef al Căilor ferate ungare ordonează pentru bolnavii cari suferă de boale interne d. a. dela orele 3—4, afară de zilele de Duminică și sărbători.

Locuință: bulev. Erzsébet királyné nr. 33 etajul II, vis-à-vis de palatul tribunalului.

(Mu 2448—3)

Se caută

un elev

la tipografia „Concordia” Reflectantul are să fie împlinit vârsta de 14 ani și să fi absolvat cel puțin 2 clase civile ori gimnaziale. Doritorii să se adreseze la administrație. Arad, strada Zrinyi nr. 1/a.

Ministerul Finanțelor

Direcțiunea Contabilității Generale a Statului și a Datoriilor Publice. Datoria Publică.

Nr. 81183 din 18 Mai 1915.

Publicațiune.

A 13-a tragere la sorti a titlurilor de rentă 4% amortibilă din 1908, împrumutul de 70.000 000 lei, se va efectua în ziua de 18 Iunie (1 Iulie) 1915, ora 10 dimineața, în sala specială a Ministerului de Finanțe, conform dispozițiilor stabilite prin regulamentul publicat în Monitorul Oficial Nr. 245 din 7 Februarie 1906.

La această tragere se vor amortiza titluri pentru o valoare nominală de 715.500 lei, în proporția următoare:

25 titluri de 5.000 lei	125.000 lei.
86 „ „ 2.500 „	215 000 „
179 „ „ 1.000 „	179.000 „
393 „ „ 500 „	196.500 „

683 titl. p. o valoare nomin. de: 715.500 lei.

Publicul este rugat a asista la tragere.

p. Directorul Contabilității Generale a Statului și Datoriei Publice,

D. Popovici

In atențiunea negustorilor!

Acoperirea trebuințelor de ciocoladă și zaharicale pentru prețuri de fabrică. :: ::

In depozit: Kugler, Heller, Túrth și Manner. :: ::

GÁBOR MIKLÓS Arad,

Piața Andrássy, colțul Salacz utca

Telefon 1059.

Telefon 1059.

(Ca 2270)

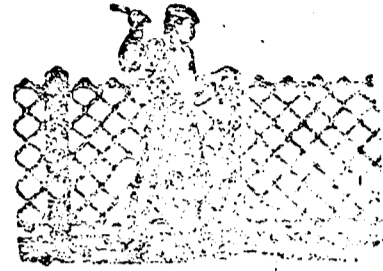
Frisch Károly

Temesvár-Józsefváros, Hunyadi-ut 64.

■ ■ ■

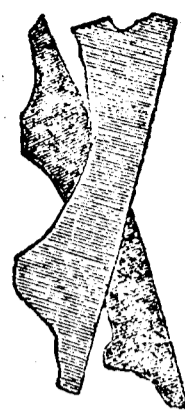
Măestru de împletituri de sârmă și de site.

Execută îngrădiri de poleni, pareuri și cruci mormântale, împletituri pentru site pentru nisip și pietriș, apărătoare de schintel pentru horauri de locomobile cu aburi, etc.

Magazin de site, sârme fine, contrapulte, pentru economie și pentru casă, — cu prețuri foarte ieftine.

(Fi 2104)

Pielării (Co 2127)

talpe achizite p. ghete instrumente pentru

pantofari și cismari

se pot procura mai bine la:

Gyöngy Sándor

magazin de pielărie

BUDAPEST, III., Tavasz-u. 1. sz.

Haine de vară,

pardesiuri, haine pentru bărbați, haine pentru baluri, articli de toaletă, umbrele, perdele de dantele și de pânură se curățesc și vopsesc cu multă grijă și specialitate în

stabilimentul meu industrial de vopsitorie de pânuri și de curățitorie chimică,

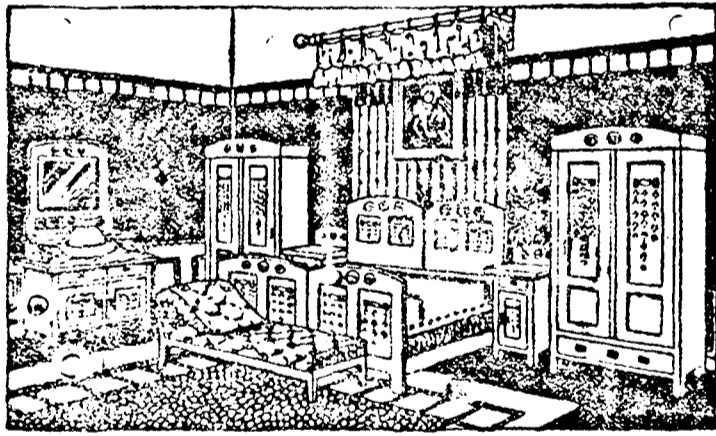
aranjate cu cele mai noi mașini din străinătate. — Despărțământ special pentru curățitul, vopsitul pălăriilor pentru bărbați și femei. — În cazuri de moarte hainele de pânură și de mătăasă, hainele pentru bărbați etc. se vopsesc grabnic în negru. — Hainele de bărbați date spre curățire se și reparază cu specialitate în croitoria mea specială. — Scrisori de recunoștință din toate părțile țării.

Lucza József, vopsitor de pânuri și curățitor chimic **Szeged.**

TELEFON:
994.

Prăvălie și stabiliment principal:
str. Laudon, nrul 9., colțul
pieței Valeria. (Lu 2106)

TELEFON:
994.

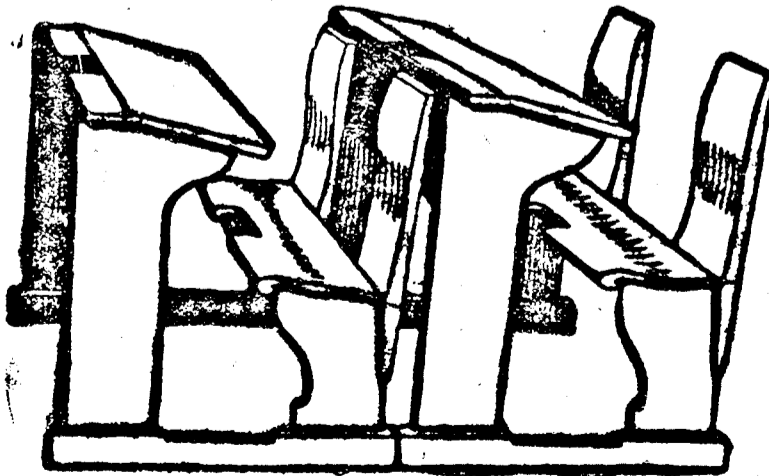
STEFAN SLADEK jun. fabrică de mobile
VARȘET, strada Kudritzner numărul 44—46.

Cea mai renumita

mare fabrică de mobile
din sudul Ungariei (Versecz).

Pregătește mobilele cele mai moderne și luxoase cu prețuri foarte moderate.

Mare depozit de pianе excelente, covoare, perdele, țesături foarte fine și mașini de cusut. — (Sa 113)

CORNEL JUCU

mare stabiliment pentru aranjamente moderne de șeale și biserică. ::

LUGOS,

strada Hunyadi nr. 11 și str. Corvin 9.

Telefon 24.

Lu 762

LA „LIBRĂRIA CONCORDIA”

ARAD, STRADA DE AK FERENC NUMĂRUL 20

SE AFLĂ DE VÂNZARE CĂRȚI DE RUGĂCIUNI, BISERICESTI, LITERARE, POPULARE ETC.

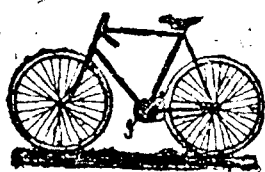
<i>Al. Ciura.</i> »In război»	1—	<i>I. L. Caragiale.</i> »Momente, schițe, amintiri» Opere complete	2—
<i>Henrik Sienkiewicz.</i> »Prin foc și sabie» Roman în 4 volume	5.75	<i>Ioan Adam.</i> »Năzuinți»	1.50
<i>Henrik Sienkiewicz.</i> »Potopul» Roman în 4 volume	8.50	<i>N. Petra-Petrescu.</i> »Ilie Marin» Istorieoară pentru tinerime	1.50
<i>Henrik Sienkiewicz.</i> »Prinsoarea» (Judecata lui Jupiter)	—20	<i>Jules Verne.</i> »Cinci săptămâni în balon» Călătorie de descoperie în Africa de 3 Englezi (Biblioteca pentru toți numeri 494-8). Operă premiată de Academia franceză	1.50
<i>Ioan Agârbiceanu.</i> »Arhanghelii» Roman din viața românilor ardeleni	3—	<i>A. de Herz.</i> »Bunicul» Comedie în 3 acte	2—
<i>Ioan Agârbiceanu.</i> »Schițe și povestiri»	2—	<i>Em. Gârleanu.</i> »Cea d'ntâi durere» Nuvele și schițe. Ediția a II-a întregită	1.80
<i>Ion Dragoslav.</i> »Volintirii»	1.80	<i>Delavrancea.</i> »Lucașăru» Dramă în 5 acte	2.50
<i>Delavrancea.</i> »Viforul» Dramă în 4 acte	2.50	<i>Delavrancea.</i> »Liniște. Trubadurul. Stăpâna odată»	2.50
<i>D. D. Pătrășcanu.</i> »Timotheiu Mucenicul»	2—	<i>Delavrancea.</i> »Irinel» Comedie în 3 acte	2.50
<i>I. Irimescu — Căndești.</i> »Pe drumurile cadrilaterului». Impresii și note	1.50	<i>P. Locusteanu.</i> »Suntem nebuni» Schițe umoristice	1.50
<i>Haralamb G. Lecca.</i> »Dincolo». Din Dunăre 'n Balcani	1—	<i>Victor Eftimiu.</i> »Achim» Tragi-comedie în 3 acte	1.25
<i>Goethe.</i> »Faust» Tragedie. Traducere în versuri de Ion Gorun	1—	<i>Ioan Al. de Lemenyi.</i> »Poezii»	1.50
<i>Ion Gorun.</i> »Robinson în țara Românescă» Povestire din zilele noastre	1—	<i>Dr. Ioan Lupaș.</i> »Viața unei mame credincioase	—30
<i>G. Rotică.</i> »Poezii»	2—	<i>Dr. Ioan Lupaș.</i> »Spice din istoria noastră bisericească	—30
<i>George Coșbuc.</i> »Războiul nostru pentru neatarnare»	—95	<i>Zotti Hodoș.</i> »Masa ieftină». Gătirea mâncărilor de dulce și de post. Rețete de bucate simple și bune	1.20
<i>George Coșbuc.</i> »Crestomație pentru toții români»	—90	<i>St. O. Iosif.</i> »Poezii»	2.50
<i>Becescu Gh. Silvan.</i> »In fața morței». Nuvele	1.50	<i>Conan Doyle.</i> »Duett» Roman. Tradus de V. Onișor	1.60
<i>Ioan Adam.</i> »Pe lângă vatră». Pilde și glume țărănești	1.50	<i>Pompiliu Eliade.</i> »Cu privire la Maurice Maeterlinck	1—
<i>V. Alexandri.</i> »Poezii populare ale românilor	1.50	<i>L. Rebreanu.</i> »Frământări»	1.50
<i>Ion Bârseanu.</i> »Dor pustiu»	1.50	<i>Dr. Valeriu Seni.</i> »Critica unei lecții». Indrumări practice	—60
<i>Guy de Maupassant.</i> »Povestiri alese» Trad. de M. Sadoveanu	2—	<i>Anecdote populare.</i> de Fabiu Sanjoanu	—32
<i>Ion Ciocârlan.</i> »Traiul nostru»	1.50	<i>Robinson Crusoe.</i> sau aventurile minunate ale unui naufragiat eu 6 chipuri	—70
<i>S. Mehedintz.</i> »Către noua generație»	1.50	<i>Țiganiada sau Alexandria țigănească</i>	—80
<i>M. Sadoveanu.</i> »Floare ofilită» Roman	2—	<i>Alexandria.</i> Viața, faptele și întâmplările lui Alexandru-cel-Mare Macedonean	—60
<i>M. Sadoveanu.</i> »Povestiri de seară»	2—		
<i>C. Sandu-Aldea.</i> »Ape mari»	2—		
<i>Vasilie Pop.</i> »Iubirea e biruitoare»	2—		
<i>I. Slavici.</i> »Mara» Roman	2—		
<i>Alexandru T. Stamatiad.</i> »Din trâmbițe de aur». Poeme	2—		
<i>N. N. Beldiceanu.</i> »Chilia dragostii»	1.50		
<i>Ioan Adam.</i> »Vorbe de clacă»	1.25		
<i>Cum să trăim?</i> »Sfaturi medicale» de Doctorul F. Grünfeld	—50		
<i>M. Maeterlinck.</i> »Ciclul morții» Trad. de A. T. Stamatiad	1.25		
<i>N. Iorga.</i> »Oameni cari au fost». Amintiri și comemorări	3—		
<i>N. Bălcescu.</i> »Istoria românilor sub Mihai-Vodă Viteazul	2—		
<i>I. A. Basarabescu.</i> »Vulturii». Schițe și nuvele	1.50		
<i>N. Iorga.</i> »Istoria armatei românești Vol I.»	2.50		
<i>Ludovic Dauș.</i> »Străbunii» Roman	2.50		
<i>Ioan Ciocârlan.</i> »Inimă de Mamă». Schițe și nuvele	2—		
<i>Björnstjerne Björnson.</i> »Synnöve Solbakken» Trad. de N. Ciotori	1.50		
<i>D. N. Ciotori.</i> »Calea Robilor» Povestiri	1.50		
<i>Octav Minar.</i> »Eminescu în fața justiției»	1—		
<i>Natalia Negru.</i> »Mărturisiri». Nuvele	2—		
<i>Natalia Negru.</i> »Fabola sau biserica din catacombe»	2.50		
<i>Constantin I. A. Nottara.</i> »De dincolo de moarte»	3—		
<i>R. Rosetti.</i> »Păcatele Sulgerului»	2—		
<i>Th. D. Speranția.</i> »Alte anecdote populare»	2—		
<i>Th. D. Speranția.</i> »Anecdote de post»	1.25		
<i>M. Lungianu.</i> »Zile senine». Icoane dela țară	1.50		
<i>Mihail Eminescu.</i> »Lumină de lună». Poezii	2—		
<i>Nicolae Filimon.</i> »Ciocoi vechi și noi, sau ce naște din pisică șoareci mănâncă»	1.50		
<i>I. L. Caragiale.</i> »Teatru». Opere complete	2—		

<i>Cântece religioase, populare și un bun sfat</i>	—50
<i>Mintea și norocul, precum și alte 12 povești populare</i>	—40
<i>Povestea Codreanului</i> Poveste precum și anecdote, poezii populare și povești	—24
<i>Poezii și cântece populare, din Bănat</i>	—50
<i>164 strigături și uituri, culese din ținutul Zarandului</i>	—24
<i>Cea mai nouă carte de visuri</i>	—32
<i>Istoria lui Arghir și Elena</i>	—30
<i>Dr. I. Iarnik Urban și A. Bârseanu.</i> Doine și strigături din Ardeal. Cu peste 400 pagini	1.30
<i>Păscălie populară</i>	—12
<i>Culegere din cele mai frumoase povești de Ioan Bota</i>	—60
<i>Coriolan Brediceanu.</i> »Peatra credinței». Istorieoară din viața poporului	—50
<i>Coriolan Brediceanu.</i> »Fira». Nuvelă din popor	—24
<i>Roata norocului, sau aflarea dorinței noastre</i>	—80
<i>Insula morților</i>	—50
<i>Andrei cel răsfățat</i>	—30
<i>Făt frmos ain lacrimă.</i> Poveste de Eminescu	—20
<i>Năzdreveniile lui Toporâște</i>	—30
<i>Popa care știe carte și Ion Isteful.</i> Povești populare	—24
<i>Culegere de diferite cântece</i>	—70
<i>Biblia cea Mare.</i> Sfânta scriptură a vechiului și noului testament. Legată. Cu peste 1000 pagini	2—
Tot acesta format mare, cu litere mari, legată	6—
<i>Simbolul credinței, din cuvintele și înțelesul Sfintei Scripturi de Gh. Joandrea (Aprob. de Ven. Cons. Diecezan)</i>	2.50
<i>Noul așezământ, (noul testament) Legată</i>	1.20
<i>Noul așezământ și psalmii. Legată</i>	1.40
<i>Noul testament și psalmii. Legată</i>	—70
<i>Cartea psalmilor. Legată</i>	—70
<i>Cele 4 Evanghelii Legată</i>	—70
<i>Mântuirea sufletului.</i> Carte de rugăciuni. Legată	—80
<i>Cartea psalmilor tradusă după textul original</i>	—10
<i>Sfânta Evanghelie a Dlui și Mântuitorul nostru Isus Christos scrisă de Sfântul Ioan</i>	—10
<i>Sfânta Evanghelie a Dlui în Mântuitorul nostru Isus Christos scrisă de Sfântul Mateiu</i>	—10
<i>Sfânta Evanghelle a Dlui în Mântuitorul nostru Isus Christos scrisă de Sfântul Luca</i>	—10
<i>Carte de rugăciuni pentru folosul și mângăierea fiecărui creștin</i> Intocmită de Ierodichonul Damaschin din Sfânta Mănăstire Sinaia. Legată Cor. 2.50 în piele	5—
<i>Carte de rugăciuni pentru tinerimea evlavioasă de un prieten al copiilor. Cu mai multe icoane. Legată</i>	—44
<i>Cuvinte folositoare și de suflet mântuitoare. Culese din sfintele scripturi de Sm. Monahul Isaia. Legată</i>	—60
<i>Rugăciuni pentru soldați. Legată</i>	—24
<i>Culegere de cântări bisericești. Legată</i>	—30
<i>Viața prea cuvioasei maicei noastre Mariei Egiptence. Legată</i>	—32
<i>Cele cinsprezece suferințe ascunse ale lui Isus Christos</i>	—30
<i>Din minunile Maicei Domnului. Legată</i>	—40
<i>Mântuirea sufletului de vămile văzduhului. Rugăciuni</i>	—16
<i>Zidirea lumii. Cele 12 Vineri</i>	—16
<i>Taina celor 12 Vineri mari și rugăciune pentru vremuri grele. Legată</i>	—20
<i>Povățuitor la împărăția cerurilor</i>	—60

10—20—30 fil. Pentru celea trimise sub bandă (+ nerecomandate) librăria nu ia asupra sa nici o răspundere. Pentru recomandare să se adauge separat 25 fil. de pachet (până la 1 kgr.)

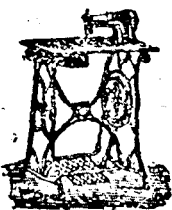

Ha 2186

F. HACK

mecanic

Sibiu-Nagyszeben, Dragoner-wache nr. 2.
lângă WILHELM ANDREE.

Execută toffelul de lucrări în bransa aceasta și anume:
mașini de cusut, biciclete, gramofone,
aparate cinematografice, aparate fotogra-
fice, instrumente speciale și brevetate, pre-
cum și introducerea curentului electric și
rețea telefonică.
Serviciu prompt și conștiințios. :: :: Prețuri ieftine.

Premiat Expoziția internaț. de modă, Paris 1911: Grand Prix și med. de aur
Expoziția univ. din Roma 1911: Grand premiu și medalia de aur

La

„Croitoria universală“

I. PETRAȘCU

SIBIU, Str. Cisnădiei 30

Telefon nr. 172.

: Croitorie civilă și militară :

Mare depozit de stofe engleze și indi-
gene, precum și toffelul de articole
militare. (1845—30).

NOUĂ
prăvălie de
instrumente
muzicale!

PULTER VENCEL

fabricant de instrumente muzicale

Marosvásárhely, Deák Ferenc-u. 7.
(Lângă Palatul Cultural).

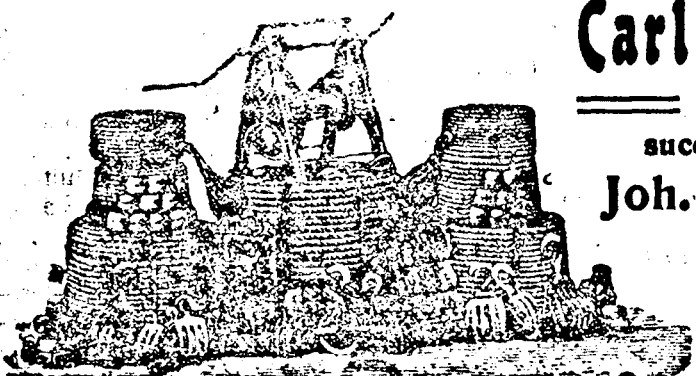
Depozit bogat și foarte bine sortat de VIOLINI
noui și vechi și pentru școală, CITERĂ și clari-
nete, INSTRUMENTE DE SUFLAT, harmonice
și părți de instrumente etc. etc. GRAMOFOANE și PLĂCI în
asortiment bogat. CORZI (strune) din străinătate cu ton curat pe
lângă garanță. — Reparaturile se execută prompt și conștiințios.
(Pu 1847)

CEL MAI MARE MAGAZIN DE BLĂNĂRIE

Dudás Sándor Kolozsvár

Unio-utca 8.

Își recomandă în atenția on. public din lo-
cașitate și provincie bogatul său asortiment de
blănării cu prețurile-cele mai convenabile. Ar-
ticole de fabricație proprie; mantale de blană,
blane de călătorie, manșoane, boare, căcuți
pentru domni și doamne, ultima modă și lu-
crațe cu gust. Prețuri ieftine. Primește orice
lucrări de blănării pentru prefacere, căptușire,
câptușirea și collarea mantalelor. Serviciu
prompt și conștiințios. Numai marfă bună și
scușcă de I-ai rang. (Du 1275—)

Carl Stürner

funar
succesorul lui

Joh. Ongert's

SIBIU

Hermannstadt
Saggasse 22.

- Oferă lucrări de cânepă curată: funil pentru transmisiuni, funil pentru care, legătoare, ștreanguri, căpește, cin-gătoare ațe pentru rolete, ață pentru saci etc.
- MARE ASORTIMENT DE AȚE ȘI FUNĂRII. ■
- Revanzătorii primesc rabat! Su 2069

NOUĂ
prăvălie
de obiecte
mecanice.

NOUĂ
prăvălie
de obiecte
mecanice.

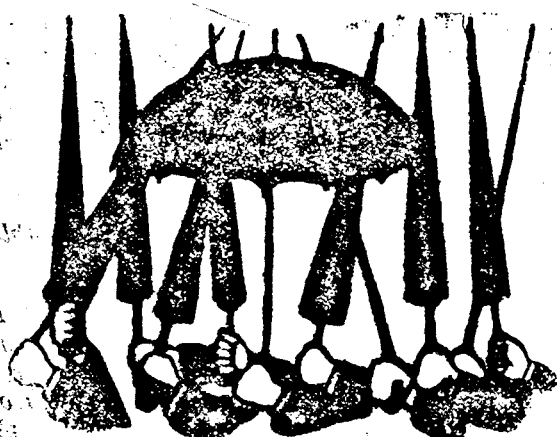
Cu stimă aduc la cunoștința on. public
din localitate și din provincie, că în

Timișoara-Cetate (Temesvár-Belv.) Losonczyi-tér 16,
lângă biserica catedrală, am deschis

O excelentă prăvălie de obiecte mecanice

corespunzătoare tuturor cerințelor moderne. — Țin în depozit cele
mai bune mașini de cusut, biciclete și fonografe; execut toffelul
de lucrări în bransa mea, cu prețuri moderate și pe lângă garanță.

Cu deosebită
stimă: **Schuster Gusztáv,** mecanic
fost conducător al atelierului mecanic a lui STAM. ■ (Su 2211)

Unde

se pot cumpăra
cele mai bune și
mai elegante

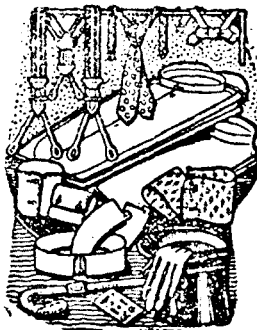
PLOIERE?

Unde se pot afla noutățile
cele mai moderne — **En-tout-cas**
și ploiere pentru dame și bărbați în executare perfectă și
estetică, de calitatea cea mai bună și cele mai moderne

albituri pentru bărbați

în executare recunoscută de cea mai bună.

Cămeși de modă albe și colorate;
GULERE și MANGETE
albe și colorate; BATISTE de buzunar;
BRATELE; CRAVATE pentru gulere
simple și duble; CĂMEȘI din păr de
camilă; CIORAPI și alți articlii de modă
p. bărbați în sortiment bogat și cu pre-
țurile cele mai ieftine se pot cumpăra dela

GUSTAV SCHMIDT

fabrică de paraplee și prăvălie de articlii de modă pentru bărbați

SIBIU (Nagyszeben), Piața mare, -palatul „Bodenkredit“.